

אורות השבת

גלוון מס'
928

בטאון הרבנות והמועצה הדתית בא"ר-שבע
ומלך התורה בעיר האבות שע"י רשות מוסדות "קול יהודה"

מנהל מערכת
רב אברהם טריקי

פרשת השבוע
ראה

עורך
רב עוזיאל אדרי

דבר רב העיר שליט"א

היכון לקראת אלוהיך

פרשת ראה שהוא בדרך כלל שבת המבשרת על פתיחתם של ימי הרחמים והשלוחות. וראוי לכל בעל נש לה התבונן במעלת הכהנה ליום הדין, ומדובר תינוקו לנו רבוטינו זמן. רב כל דבר כל הנחנה, בבחינת 'היכון' לקראת אלוהיך ישראל!

איתא במנ' (ראש השנה ח, א): 'בראש השנה כל בא העולם עוברין לפניו בני מרוון. מי כבני מרוון, הכא ותרגומו בני אמרנאי וכברים שמיוני אותו לעשו ויצוין הוא והוא בפתח קטן אכן יכולן לצאת כאחד – ריש"י'. ריש' לקיש אמר, כמעלות בית מרוון והדר קצר ואינוennis נושא דרורטיק דאוריריאת – אשורי וובם למילוי שזוכה של גוף נעשה לרואות ולהתבונן על ר' יודה של תורה, יזכה של האדם לראות ולהתבונן על ר' יודה של תורה, יזכה של פנים בלשונו ובידיו הפרטים שבוגוטם שהם הרמ"ח אברם ידים התקדשו לפניו לתרוך, והגנו היה נורתק ומשכן לתורה הקדושה, והרמז זהה ר' אה' א' נכין' תן ל' פנים ה' י' רashi תיבת 'ארון' ר' אה' ה' ל' ר' ראי תיבות 'ל'orthot ה' בירית', הכוונה, שהגנו יהיה אהרון הביה' שהיה נורתק בספר התורה ולוחות הברית.

רב עוזיאל אדרי
רב המרכז הרפוא' "סוטקה"
וכ' ק' שבטי ישראל' שכונה אי' בא"ר שבע

דבר העורך

הגוף נרתיק התורה

'ראה אני נתן לפניים הימים ברוכה וקללה', צריך להבין למה פתח הפסוק בלשון יחיד וזה וסימן בלבו ובאים לפניים מבאר 'ben lasri' – דאיתא במסכת סנהדרין כל אישינו דרופטקי הוא – כל הגופים של בני האדים נשחים לנרטיקים, טבא לדחי דרופטקי דאוריריאת – אשורי וובם למילוי שזוכה של גוף נעשה לרואות ולהתבונן על ר' יודה של תורה, יזכה של פנים בלשונו ובידיו הפרטים שבוגוטם שהם הרמ"ח אברם ידים התקדשו לפניו לתרוך, והגנו היה נורתק ומשכן לתורה הקדושה, והרמז זהה ר' אה' א' נכין' תן ל' פנים ה' י' רashi תיבת 'ארון' ר' אה' ה' ל' ר' ראי תיבות 'ל'orthot ה' בירית', הכוונה, שהגנו יהיה אהרון הביה' שהיה נורתק בספר התורה ולוחות הברית.

ഗב' גבר עולם עולם ועולם

רב עוזיאל אדרי
רב המרכז הרפוא' "סוטקה"
וכ' ק' שבטי ישראל' שכונה אי' בא"ר שבע

לוח זמינות שבועי

יום	יום י	שבת קודש ואלול (14.8.21)	יום ה'	יום ז'	יום א'		יום ב'		יום ג'		יום ד'		יום כ'		יום ב''		יום ז''		
					יום ג	יום ז	יום כ	יום ז'	יום י	יום ז	יום י	יום ז	יום י	יום ז	יום י	יום ז	יום י	יום ז	יום י
4:42	4:41	4:41	4:40	4:39	4:38	4:38													
4:50	4:49	4:48	4:47	4:46	4:45	4:45													
6:11	6:11	6:10	6:10	6:09	6:08	6:08													
8:44	8:43	8:43	8:43	8:42	8:42	8:42													
9:24	9:24	9:23	9:23	9:23	9:23	9:22													
10:31	10:31	10:31	10:30	10:30	10:30	10:30													
12:46	12:47	12:47	12:47	12:47	12:47	12:47													
13:20	13:21	13:21	13:21	13:21	13:21	13:21													
18:19	18:20	18:21	18:22	18:23	18:23	18:24													
19:27	19:28	19:29	19:30	19:31	19:32	19:33													
19:43	19:44	19:45	19:46	19:47	19:48	19:49													

זמן הדלקת הנרות

פרשת השבוע: ראה
הפטרה: עניה סודרא
וב' פטוקים ממחר חדש
כניסה השבת: 19:14
יציאה השבת: 20:05
רבנן תם: 21:56

"שבת מברכין"
המול ביום ראשון בשעה 10:11-43 חלקים.
ראש חדש אלול ביום ראשון ושני הבעל"ט.

אורות הפרשה

אורות הקשרות

ובכן שוב לא יפלא מודיעו הוא זוכה בזה להיות נידון תחילה, שהרי מנגד פשוט הוא שקרוראים 'הקרובי' מזומנים בראש.

הרי לפניו גלי מופלא אודות הנגתו של הש"י ביום הדין הגדול והנורא והוא, שיש בכוח האדם לאחוז במידעה יתרה של חסד וرحمים – ככל שיקדים להכין עצמו לקראת יום הדין. וגם החלש אמר בזה חזק אני, שכן אין הדבר תלוי בשיעור וכוויותיו אלא בגודל מידת ההכנה.

ועוד יש לנו להאר במלעת ההכנה, מדברי המאירי (חיבור התשובה כאמור בפרק א), זו"ל: רצוי לכל להשתדל קודם ראש השנה בהפצר תפילה ובဟרת תשובה, כדי שיכנס בראש השנה בטורת הלב, עיי". שוב חזר להורות בעין זה להלן ושם כאמור בפרק ב), זו"ל: 'המנגה בהרבה מקומות להקדים ולהרבבות בתפילה מראש חדש אלול ולהעיר השחר בסליחות, כדי שייהיו מחשבותיהם זכות ונקיות בהגיע הימים, יצא חדש אלול בטורה ונכנס תשרי בקדושה', עכ"ל. ומדבריו עלה, שתכלית עבדות ההכנה חדשה אלול הוא להזכיר עצמו לעמוד לפני הש"י ביום הדין הגדול והנורא. ומכלך הן אתה שמעו לאו, שבלעד הכהנה זו אפשר שלא יהיה האדם ראוי לעמוד לפני בדין.

וננה המעניין שם בהקדם דבריו, ימצא שכרך הכהנה זו עם מ"ש בגמי (פסחים י, א ומגילה כת, ב): 'שואlein ודורשין בחילכות הפסח קודם הפסח שלושים וס'...' ואמנם מרן הבב"י ('או"ש סיון וכט') כתוב שדין זה מיחד לחג הפסח אשר הלכו תוי מרובים, עיי". מכל מקום כבר הסכימו רבינו מרבותינו הראשונים והארחותינו, דהוא הדין נמי לגבי שאר המועדים עיון רשי' סוכה ט, אומה רשי' אשם, וביחס סיון וכט צפלויג לעהביי'. ועל כל פנים מפורש בדברי המאירי, שדין זה אמר לגבי כל המועדים ובכללים ראש השנה אשר צריך רציך האדם להזכיר עצמו שלושים יום קודם וכן בלימוד הלכות התשובה הן בהקשר לתורת הלב ומהשבות זכות ונקיות'.

וכזאת מצינו מפורש בדברי רבינו משה בן מカリ (סדר הילו – ראש חדש אלול, זו"ל): 'ויכוין עצמו קודם לכך שallowים יום כמו שאמרו בעניין המועדות, שואlein ודורשין קודם לחג שלושים יום... ועל כל אלו הענינים צריך האדם לעורר לבו שלושים יום קודם ראש השנה, לבער את החמצ שיש בתוך קרבו בחורון ובצדקים... לקיים מעט מעט אנגרשו, וכולי האי ואולי נכל לטהר עצמוני באלי השולשים יום, עיי". **ולפי** הנראה, גודלה מזו יש לנו ללמד מדברי המאירי הללו, והוא שאין כאן רק 'הכהנה' גראיה לקראות יום הדין הגדול והנורא, אלא אפשר שעצם ההכנה גופה יש בה כדי להטיב עם גור דין של האדם. וסימנא טובא אמין לאיא מילתא מדברי המאירי עצמו בנדירים (מט, ב), זו"ל: 'יע"פ שאמרו שבראש השנה בני אדם נידונים על גופם בחיהם ובמותם בעוני בער בפסח ברירות, אל יתייאש אדם מן התפילה ומן התשובה בכל יום, שאף גור דין של אדם נקרע בתשובה ובורב תפילה ואין הפרוגד נגע בפניהם לעולם, עכ"ל. באהאי תיבת לעולם, גילה דעתנו כדעת רב יצחק דامر בגמי' (ראש השנה ט, ב): 'ארבעה דברים מקריעין גור דין של אדם, ואלו הן – צדק צעה שינוי השם ושינוי מעשה' וכו', עיי". ומכל דבוריו עלה, דיפה צעה לאדם בכל יום בין לפני גור דין בין לאחר גור דין. וזה המאירי שע"י הצעה (זהינו י"רוב תפילה) אין הפרוגד נגע בפניהם לעולם. ועפי"ז נמצאו מחייבים, שאם יש בכהן 'צעה' לבטל גור דין, קל וחומר שיש בכהנה להטיב עם האדם קודם גור דין, וזה פשוט.

ויזע רבבי ישראלי מסלנט צ"ל היה מתעלף בשבת מבכין דראש חדש אלול, לשמע הכרזות השלייח ציבור 'יראש אלול היה...!', ולתודהמת הנוכחים לשפר חרדוות הגדולה, היה נוהג להשיב: 'אם דוד המלך אשר היכחה את הדר' עד שבקש מהקב"ה יואל התוא במשפט את עבדך כי הנadol והנורא, עד שבקש מהקב"ה יואל התוא במשפט את עבדך כי לא יצדך לפני כל חי' (זהילם קמג, ב) וכן הוא אומר יסمر מפחד בשרי וממשפטיך יראתיך' (זהילם קיט, קמ).

הרב יהודה דרעי
הרב הראשי וראב"ד באר-שבע

הדגנות והمواצה הדתית באר שבע
מחלקת הקשרות

בשורה משמחת

הננו שמחים לבשר לציבור הרוחב כי ביום אלול הצלטרפו
למעיל "הכשרות הרגילה" ש"י "הרבנות" ב'

"סופר יהונז"

מתחם השדרה השביעית, באר-שבע
בברכת יאכלו עניינים ישבעו

ראה אוכי גותן לפניכם היום ברכה וככללה (יא, כו)
מדוע פתח הכתוב בלשון יחיד ("ראה") ו עבר מיד לשון רבים ("ונתן לפניכם")? שכן לתת נתנים לכל בມידה שווה, אבל לראות – כל אחד וזה באfon אחר, על-פי מהותו האישית. (חו"ב מקוצק)

ברכה וככללה (יא, כו)
הברכה שנותנים בעולם זהה עבר המעשים הטובים, אינה אלא הפירות, אבל הקורן קיימת לו לעולם הבא. ראש התיבות של "וככללה" – והקורן קיימת לו לעולם הבא. (גפלאות חדשות)

ואת תרומות ידכם (יב, ז)
פרש רשי' "אלו הבכורים". יש להרים את כל הפעולות הנעשות בידים ולקדשיהם זה עניין הבכורים, שמקרבים את ביכורי הפירות הצומחים על-ידי עבודת הכהנים (חו"ש הרו"ם) בשדה ובון, ומעלים אותם לפני הפה.

שמור ושלםת את כל הדברים האכלת (יב, כח)
פרש רשי' "שמרו זו משנה". התוරה שומרת על הניצוץ האלקי שבאדם, שלא יתבכל ולא ישק בחומריות ובוניות של הנפש הבאה.

ואכלת... למפני הכלבך ליראה (ד, כג)
הקב"ה דרש מבני-ישראל, שבשלותם לגול יביאו אינם צורci או כל בשפע, לבב יהו להם כל הפרעות וטורדות בירושלים, ויכולו לעסוק בתורה ושמחת הרגל מתק רוחבת הדעת. (גפלאות חדשות)

כל געלון בן לך אלוקיכם (יב, ז)
לפני הי' תברך אין עויסים "כנ", בבחינת שטם כהה, מותך וגילות או כדי לנאת ידי חובה. (הרבי מקוצק)

לשלונו תדרשו ובאת שמה (יב, ה)
תדרשו – אם יהורי ידרשו וישאף נאמת להתקרב אל משכן ה', ודאי עלה הדבר בידו. זיבאת שמה – שכן הבא ליטור, מסיעין אותו. (تورות משה)

ושםחתם... אתם ובוניכם... והלוי אשר בשעריכם כי אין כל חלק ונחלה
אתכם (יב, יב)
אתם, ישראל, תהיו שמחים, שזכיתם ליהנות מפרי נחלהכם, ואילו הלוי, ש"אין לו חלק ונחלה אתכם", במה יש מה? אלא שמחתו היא, שהוא פטור מעבדה ומהתעסקות בנחלה ומכל הטראות והדאגות בך ושואה זהה לעמוד לפני ה' ולשרתו. (המגיד מודנה)

רק חזק לבכלי אוכל הדם (יב, כב)
הווג לנו לאכול בשור ורק לא דם, הרומו לחתית הדמים ולתאותה. את הדם, החיות וההתהבות, צריך להשען בקדושה בלבד – "וזם זבחך על מזבח ה' אלקין".

אחרי ה' אלוקיכם תלכבי (יג, ה)
מי שראה את עצמו רוחך מה, בבחינת "אחרי ה'", הוא זוכה ל"יבוב תדבוקן". שכן קרוב ה' לשבי-לב וזוקא.

בניטם אתם לך אלוקיכם (יד, א)
בפסק זה יש שטים-עשרה מילימ, נגד שניים-עשר השבטים שנקרוואו בנימם לה. (בעל הטוים)

והרא ואת האיה והדיה כמינה (יד, יג)
אמרו "וח"ז": כמה נקרא שמה וראה? שהיה ראה למרחוק. עומדת בבל ורואה נבלות בארץ-ישראל. ואם תאמר, עוז כה, שיש לו ראייה טוביה כל-כך, למה הוא נכל בין העופות הטמאים? אלא כל מי שראה בכל מקום רק נבלות – טמא הוא... (וועת חנמיס)

כי לא תוכל שאתו כי ירחך מפרק המקומות (יד, כד)
אם מצוות התורה הן למשה ולעל עליון, עד שלא תוכל לשאות אותן, סימן הוא "כי ירחך מפרק המקומות" – שהקב"ה, מקומו של העולם, וחוך הוא מנק. (האלשין הקדוש)

למה להוכיח?
מסופר על אחד הצדיים שכשיה מגיע למאמור חז"ל: "שבודאי סופו של אדם לעשות תשובה, בגיןולו הוא או בגיןול אחר, כי לא ייח' ממענו נזה", היה פורץ בכמי ואומר: קינדערלאך (ילדוי), צרכיס לחזור בתשובה. בסופו של דבר הרוי נהיה מוכחים לחזור בתשובה. לשם להוכיח?..."

ואת כל שלכללה תකובל את תוך רחובות וילרפת באשי (יג, גג)
במה חטא וכוכש של אני עיר הנידחת שדינו שריפה? אלא: אם עיר שלמה עשויה להיכשל בעבודה-ゾה, סימן שאנשיה היו שטופים כל-כך בממון, עד שלא נתנו דעתם על שום דבר מעלה מזה, וכך יטמטמו מוחם וליבם עד שאפשר היה להודיעם. על-כן, גם הרים וכוכש, שווומו להם לבוא לידי-כן, דיים להישמד. (אנני אזל)

אורות ההלכה

תשובות הלכתיות משולחנו של מורנו המרא דארהא הגאון הגדול רבי יהודה דרשי שליט"א

מנaggi חודש אלול

ש - האם אמרת סליחות בחודש אלול היא חובה או רשota? ת - ראוי לכל בעל נפש אשר יראה כי היא אוצרה, להרבות בSELICHOT ותחנונים מראש חדש אלול ואילך עד יום כיפורים. וזה בכלל ההנהה שצרכי אדם להזכיר עצמו לקראות יום הדין גדול והונרא, כמו שנאמר "היבון לקראות סדר הסליחות שתקנו רבותינו הקדמוניים, וכן הוא מנהג הבוקר לאמרית סדר הסליחות שתקנו רבותינו רשותם מיום הספרדים. אך מנהג אחינו האשכנזים, להתחל בSELICHOT שבשבוע שלח בו ראש השנה. ואם חל ביום שני ושלישי בשבוע, מתחילה מיום ראשון בשבועו לפניו.

ש - מי ש캐ה עליו לקום באשמורות הבוקר, האם רשאי לומר SELICHOT בשאר תפilities הימים? ת - כאמור טוב וראוי לקום לאמרית SELICHOT באשמורות הבוקר, אך מי ש캐ה עליו הדבר בגין המהורים למלאתם או ת"ח השוקד בתורה עד שעotta הלילה המאורחות, רשאי לאומר מיד לאחר חצות הלילה או בסמוך לתפילת שחרית. ובעת הצורך, יש להקל ולומרם בכל שעת היום. אולם אין לאמורים משקיעת החמה ועד חצות הלילה. והנוהגים לומר SELICHOT בתפילת ערבית (קדום חצות הלילה), יש לבטל מנהגם.

ש - האם יש לדקק אחר שליח ציבור הגון לאמרית SELICHOT כדי שליח ציבור בתפילה "הימים הנוראים"? ת - רצוי לדקק בכל האפשר שליח ציבור הגון ת"ח ו/or' השמחה מבין קחל המתפללים, לעבר לפני התיבה לאמרית SELICHOT. ועל כל פנים הכל כשרוס לעבר לפני התיבה לאמרית SELICHOT, ובלבב שהיה שומר תורה ומצוות ורוצי על הציבור. אך שליח ציבור הכהפה עצמו על דוב הציבור, אינו רשאי לעבר לפני התיבה ואין עוניו אחריו אמן.

ש - האם צריך מניין של עשרה לאמרית SELICHOT? ת - יש קטיעים בסליחות אשר היחיד אינו רשאי לאומרם. ואלו הם: כל הקטיעים שיש בהם י"ג מידות כולל הקטיעים שלפניים כמו "אנשי אכונה" ו/or' מרעוטה" וכו', וכן כל הקטיעים הנאמרים בלשון תרומות (ארמית) ועל כן אין לאמורים בפרוחות מעשרה. ואם הגיע הזמן שנקבע לאמרית SELICHOT וудין אין שם עשרה, יתחלו בסליחות בדילוג כל הקטיעים הנ"ל, ואחר כך ישלימו אותן כשייגעו עשרה.

ש - הקמים לSELICHOT באשמורות הבוקר, כיצד יגהו לגבי ברכות התורה?

ת - נחalker הפסיקים בדעתיהם, האם אמרית SELICHOT דרך תפילה ותחנונים ישchio לברך עליהם ברכות התורה. יש אמרים שצרכי לברך לפניהם ברכות התורה כדי הקורא בתורה, ויש אמרים שאין צרכי לברך עליהם, מפני שאינו קורא בהם דרך אלך תפילה ותחנונים. ולפי הנראה, העיקר בזה כסברה ראשונה. ועל כן הקמים לSELICHOT עלות השחר, יברכו תחילת ברכות התורה ואחר כך יאמרו את סדר SELICHOT.

ש - האם מיותר לטועם דבר מאכל או לשנות קפה לפני SELICHOT? ת - אסרו מיעור דין לטועם שום דבר מאכל אחר עלות השחר, ובוחר הקין החמירו בזה מADOW אפיו קודם עלות השחר, וכן ראוי להחמיר. אולם לגבי שתייה יש להקל, ועל כל פנים המיקל לשנות תה או קפה אפיקו בסוכר גם לאחר עלות השחר, שי לו על מי לסמק. ובפרט מי ש캐ה עליו אמריות SELICHOT ותפילה ולא שתייה.

ש - האם ישchio בזוק תפילין ומזוות בחודש אלול בכל שנה ושנה? ת - מעיקר הדין אין צרכי לבדוק תפילין שנכתבו בהידור ע"י סופר ת"ח ו/or' גם לאחר הרבה שנים. אך יש לבדוק את כל שלוש שנים ומאהצה. ברם כבר נהגו שבע שנים, דהיינו פעם אחת בכל תפילה ומזוות בכל שנה ושנה בימי חודש חסידים ואנשי מעשה לבזוק תפילין ומזוות בזוזה תבואה עליו ברכה. אלול, והמחמיר בזוזה תבואה עליו ברכה.

ופיע"ק בא"ר ע"ב ע"א זהו בקדמוא דנא במסגרת הרבנות הראשית

באר- שבע בדיקת תפילין ומזוות בימי חודש אכלול לככל דריש.

"בן אדם מה לך לרודם"

תחלת אמרית SELICHOT
לספדים (עדות המזורה)
ביום שלישי
ב' אלול תשפ"א (10.08.21)

דבר רבני הקהילות

**הרהורג מנחים כהן שליט"א
רב ק"ק בית מנחים חב"ד בשכונה ט', באר שבע**

זמני העליה לבית המקדש

נאמר בפסוק "שלוש פעמים בשנה יראה כל זכר את פני ה' אלקיך במקום אשר יבחר" (דברים טז, טז) זו מצווה מן התורה לעלות לבית המקדש שלוש פעמים בשנה, בחג הפסח בשבות ובחג הסוכות. ואודות הගאולה והשלמה נאמר בישעה (ס"ו, כט) "ויהי מידי חדש בחודשו ומידי שבת בשבתו יבוא כל בשיר להשתוחות לפני אמר ח"י מצות העליה לרוגל תרחב אפוא לא רק לשילוש הרגלים אלא גם לכל שבת וראש חודש. בתורת החסידות מבואר הטעם לכך, כיון שבגאולה יהיה השבתות וראש חודש. וראשי החדשים במעלה ובawah בדיוון כמו החגיגים, וכן חילום מזווה לעלות לרוגל. בשוו"ת "דבר יהושע" הקשה, שהרי "איי נביא רشا ליחדש דבר" על מזווה התורה, ואם כן כיצד יכול נביא גם נביא כיישע"י לחישר שיעילו לרוגל בשבת ובראש חדש, בשעה שבתורה נאמר מפורשות "שלוש פעמים בשנה"? ומתרץ, שככל זמן יש מצווה לבוא ולעלות לבית המקדש, רך שההנורה חיבתה את כל עם ישראל לעלות לרוגל שלוש פעמים בשנה בגול הקושי שבגעה תדיירה יותר. אבל בגאולה השלימה, שאז התבצע העלייה בקהלות ובמהירות (על גבי ענינים), לכן תרחב המצווה גם לכל שבת וראש חדש. כך גם משמע מדברי רשיי בפרש כי תשא (لد, כד) שכיון ש"איתה רוח מקביה הבוחרת ואינך יכול ליראות לפני תמיד, לך אני קובל לך שלוש גלילים הללו" מעניינו ציינו, כי בעת שראש חדש יכול בשבת עלה לבית המקדש פעמיים באותו יום! כך מתואר בילוקוט שמעוני: "כחול ראש חדש להיות בשבת... באם שני פעמיים, אחד של (בשביל) שבת ואחד של ראש החדש, והעבים טוענים אותו בהשכמה ומביבאים אותו לירושלים והם מתפללים שם בבוקר, והן טוענים אותו לבתיהם ומוחרים לירושלים".

חודש אלול וגהאולה השלמה

חודש אלול הוא החודש האהרון של השנת העברית, בו נהוג לעירוד חמובן צדק מה נעשה במשך כל השנה, ולתקון ולהחלים את כל מה שהחסירו. בדומה לבעל עסוק שעשו' מאון' בסוף הימים אל רוחחים והפסדים ישנים, על מנת שיכל לתקןם. **חובון הנפש** מותבטא בכללות במצב לימוד התורה, בתפילה, ובגמilot חסדים. כאשר האדם שב בתשובה שלימה ומחלית לתקן את כל מה שעווות בשלישת החומים אל, אז הוא זוכה להגען לנאהלה פרטיה ובכך להביא את הגאולה הכללית – הגאולה האמיתית והשלימה. ישנו אם-כן, חמישה נושאים כליליים הקשורים לחודש אלול: תורה, תפילה, גמilot חסדים, תשובה, וגאולה. וכן רמזים רבים בשם החודש אלול הכולל בתוכו חמישה ראשי-תיבות של פסוקים שונים: "אהنا לידו ושותמי לך" (משפטים כא, יג) – פסוק המדבר אורות ערי מקלט, רומו על לימוד התורה כפי שנאמר בגמרה שדברי התורה מהווים "מקלט" לנפש החוטאת. "אני לדודיוandi ליל" (שיר השירים ג, ג) – זו עובdot התפילה שבה היהודי מתקרב באהבה אל הקב"ה והקב"ה מתקרב אליו באהבה (דו"ד – פירשו אהובי). "איש לרעה ומתנות לאבויים" (אסתר ט, כב) – **gamilot chasidim**. "את לבבד ואת לבב" (נצחים ל, א) – זה פסוק המדבר אורות עבותות התשובה. ו"אשרה לה" ואמרו לאמר" (בשלה טו, א) – זה פסוק משירת הימים הרומו גם על השירה והשמחה של הגאולה האמיתית והשלימה. **בזמןנו**, אומר הרבי, כיון שאנו קרוביים כל כך לנאהלה השלימה, עליינו לשים את הדגש העיקרי בראשי-תיבות החמי"ש – ענן הגאולה, להתבונן בהזמה ולהעמיק בהזמה בכל ליבנו ונפשנו. **מצוות אחרות**, ניתן בחחלה לומר כי חדש אלול משקף את תקופתנו אנו – תקופת טף זמן הגלות והחכינה לזמן הגאולה. אך גם חדש אלול משלב בתוכו את תלמיד העבודה של השנה שverbת הכהנה לשנה החדש. **ובאמת**, לא מדובר בשני דברים נפרדים – החרותה על העבר מהויה היא עצמה הכהנה לשנה הבא. אך בחודש אלול וכן גם בתקופתנו אנו – עצם העבודה בסוף זמן הגלות העשית כבר מותן מנוחה ושלווה בהתאם לתקופה בה אנו נמצאים – על סף יממות המשיח והגאולה השלימה. **עוד מצינו רובי שליט"א**, כי בזוזה, שבו המלך הקב"ה יordan בבניו שמנאצאים שדה ומקברים בסבר פנים יפות ומראה פנים שוחקות לכולם – זה הזמן הטוב ביזור לבקש את הגאולה להשילה בשמה וחתיימה טובה לשנה טובה ומתוקה!

ככיכב גבאי ע"מ האכזב

הרב מנחים כהן

לקיים בנו חכמי ישראל
הציבור מtabeksh להעתיר בתפילה עבור
הרהורג יוסף דהאן שליט"א בן רחל
בתוך שאר חולין עמו ישראל
והן אל כביד לא ימאס את תפילותינו.

אורות עונת שבת

לו' אציגים נסתרים

ליל שבת קדוש בלבד, עירו של רבינו שניאור זלמן, בעל התניא' ומיסיד שיטת חב"ד. יהודי העיר סיימו זה כבר את תפילת קבלת-שבת נצלו של הרבה, ומנו בוחזוה לבתים.

באחת מפיות ביתה-מדרש הגדל עמד דומס בנו של הרב רבי דוד, מילימס געשה נשיא דובער, מי שליחות חב"ד ומכתה השיש לשליחות חב"ד ואידמור' האמצעי. כחרגול בכל יום ובכמיהד בשבתותן, נשאר רבי דוד כבודו כשהוא שוקע בתפלתו, מנותק כליל מן הנעשה סביבו.

כבר מצערותו חיכיו הכלול בקדושתו המהוות ובפרישותו העזומה מכל עיני העלם. ספרו עליו כי אין מני בצרות טבע, כסחו מש. בס אמרו עליו, כי אם יחתכו את אצבעו, לא ייזל ממנה דס אלא 'חסידות'...

רק בשעה שמחולנות הבתים מסביב, החלה בוקעת זמרות 'שיר המעלות' של סיום הסעודה, סימן רבי זובר את תפילתו. פניו עזין להלכו מוחלהבתת התפילה, כאשר פה בעדים מודדים לצאת מביתו. המדרש לכיוון ביתו.

לפעע בחיכון בקצת החני של בית המדרש בחוזיו, שנראה היה כהכל זו שנקל על מקום. רבי זובר קרב אליו, והושיט לו את ידו בחמיות ובירור בברכת שבת-שלשים. עד מהרה האש בלaddr, וכי גנג חוסר שמיות-לב של הנאים, לא צורף, מכובבל, לאייש מובליחתבים בעיר. רבי זובר לא חשב, כמובן, פעמים וחומין את ההלך לביתו, לסוד את סעודות השבת על שלוחנו. אלום כאו ציפתה לו הפתעה. האורה סייבר להזמנה. "זואה אני כי מארך אתה בתפילהך יtier על המידה, ואני אדם רעב ואיני יכול להמתין, איך ה'ריך", נימק ה'ר, בנטותה, את סיובנו.

למרות הסירוב החזוף, לא מייהר רבי זובר לתרור לאיש. הוא הפץ בו עוד ועוד כדי לא ימען ממנו את זכות מוצות הכנסייה-אורתודוקס, אך האורה בפה. הוא מפץיר וזה מסרב.

לבסוף אמר האורה: "אני מוכן להחזרך אצךך רק בתנאי שהר תקצר בתפילתך". רבי זובר השיב:

"עשוה הכל להסביר את רצונך, והאורה נתולוה אליו בדרך אל ביתו.

סעודותليل'ה שבת התנהלה כרגיל על ידי רבי זובר, מבלי שוכחותו של הארוח תורגש כמעט. הוא אכן בתיאבו ר' רב את כל המנות שהוצעו לו, וכן מנה לחברתת התעטף

בשתייה. ר' רב את כל המנות שהוצעו לו, וכך ממעם לפעם, בעית שרב זובר השמע דבריתו, הנכן בראשו. לא היה אפשר לדעת אם הוא מבין ממשו מן הדברים הנאמרים, או שהוא עשה כן חלק מתימוחנותו.

אני לדודי ודודי לך

מלות אמרות שליחות ותפילות

כתב בספר דגל מחנה אפיקים (פרשת עקיב) מקור ההשפות והישאות בעולם, הם באמצעות כ"ב אותיות התורה הקדשה ונשפטפל ומוציא כ"ב אותיות אלו מפיו, הוא ממשיך שפע רב בכל העולמות, בסוד הכתוב (בראשית מה, כ, ב"נ בירך ישראל, ב"נ כלומר ב-כ"ב אותיות התורה, עם ישראל מתרככים בשפע רב שיוזד לעולם, ורק עלה ברכזונו תיבור שיווי כ"ב מני הברות לא פחות ולא יותר שמהם בניוים כל השפות שבעולם, וזה הן כ"ב אותיות התורה שקולותות את האורות העליונות, וביהם מלובש כ"ב סוגים או וחוויות של הקב"ה ממש לבראים).

ע"י מצות ומעשים טובים מתקבלת התפילה

כתב 'הבן לאשר' כשהאדם מקיים איזה מצוה עולה אותה המצווה למעלה לשם, בצוורה של מקבץ אותיות, כפי כמות האותיות שהוא נכתב בתורה, ואותיות אלו מצטרפים יחד ביצרו חדש ובסדר שונה לפי בקשות ותפלתו של האדם על צרכי הנפש והנפש הגשמיים ובני חי' ומוני, והמלך הקדוש שנברא מהמצווה הזאת המשביע אותיות אלו שיעילו את תחינותנו ובקשונו למעלה לפני כסא הכבוד, ומעורירים עליו שם רחמים רבים ומהיד מתקבלת בקשות וזוכה לשפע רב.

אוצר השפע של ראש השנה

כתב בעל התניא איתא במסכת ביצה (ט, א) "כל מזונתו של אדם קצובים לו מראש השנה". איתא במסכת דראש השנה (ט, א) "אדם יידון בכל יום". וצריך להבון מהו עניין הדין ומשפט שבכל יום והרי הכרה בהשנה ונזכר דין ונכתב ונחחות, אלא בראש השנה מקבל האדם תקציב שנתי לכל השנה כולה, וזה מונח בגין באוצר השפע הרוחני, ובשביל שוהשפע הזה יתרוגם לשפע של צוכים גשמיים כמו לחם בשר ודגים ושאר עוניינו עוה". ציריך האדם להתפלל על זה בכל יום ויום במשר השנה, כי יש למקרה כ"ד בתי דין המעכבים את ירידת השפע ומייענים בדיינו של האדם האם להפוך ולתרגם את השפע הרוחני שבין עזון לבדים גשמיים, ומתן שוהשפע זה לעולם לא ירד כלל למטה והוא שומר בשבilo בגין עזון לאחר מאה ועשרים שנה, ועל זה נאמר שהאדם יידון בכל יום האם יזכה שהשפע בכל יום ושם יופך לגשמי בני חי' ומוני, והויה התפילה נקצב ונקבע בראש השנה לכל יום ויום במשר השנתו כולה, ופואה פרנסת השפע רב.

לשכת רב העיר הרבנית והומואה הרותית

בדיקות תפילים ומצוות

בפרוס עלינו ימי הרכמים והסליחות

הננו להודיע לציבור על המבצע השנתי של בדיקת תפילין ומצוות לכל דורש על ידי סופרים

מומחים וראי שמים ורבאים

הר' יעקב נמש שליט"

רב שכונה' ומנל מלקלת כת"ס ופיהקה שבת

ניתן למסורת תפילין ומצוות במוציאות המועצה הדתית

רוח' התלמוד 8 שכונה ד', באר שבע.

בין השעות 9:00-13:30

בבבב רב

ובברכת שנה טובה וברוכת

הר' יהודה דרשי'

ממונה המועצה הרותית

שבת שלום

למרחרת, כאשר אך הסתיימה תפילת העמידה בבית-המדרש, הגיעו רבי זובר המשיח בטליתו. הוא עדיין עמד בראשו בראשות התפילה, לאחר שפעת וברות חסידות, והם הגיעו מטהרתו בטהרה.

כששובב את פניו לאחרו, הבחן באחרו, ר' זובר סיכמו כי לא תאריך ה'יום בתפילהך", התרעם האורה המזר.

לא היה קל לרבי זובר לזרור על תפילת השבת הארוכה, שכן הוא שאב חיים לכל השבעה שבאה לאחריה. אלום משוו בטענו דחק בו קיבל את דבריו אורה והוא חסכה, מיהר לסייעים את התפילה, ומינה עם אחריו לבתו.

גם הפעם בלא האורה ניכר את האכל השהו לפוי. כשהשחמי עמי רבי זובר דבריתו, נשמעו מפיו ר' זובר דברת בלב-הברות, שלא היה אפשר לערת אם באו לאשר את הדברים, לדוחתם או להעיר עליהם.

אללא שנבגוד לרשות החיצוני שעשה האורה, נברה והלכה מעשה לשעה תחשטו של רבי זובר, כי דברמה מסתורית מסתור בכל-זאת מאוחריו אורה.

עם צאת השבת ביקש ר' זובר להזמין אליו את האורה בשליישת, להסביר על שולחנו לטעות מלולות מלכה. האהנה מה כה אך לא ראה את החל בכל-זה. הוא יआ צאה החוצה בנסיון לתור אחרי האורה, אך זה לא נראה עוד.

לאחר מכן נכנס רבי זובר אל האירע בראורה המזר שסעוד על שולחנו בשbeta. רבי זניאור זלמן האזון ברוב קשב לסייעו של בנו, ווישה לשאוב ממונו כל פרט הנגע לדמותו של איש ולהתגונגו. "האם אמר האיש ממשוי או לוי בירך אותו?", ביקש הרבי לדעת.

"חוץ מאותו יוכוח ממשוי בלבד שבת, לא הוציא האיש ממשוי כל מה שבלשנת כולה", השיב רבי זובר, שעתה כבר ידע בברור כי יש דברים בנו.

רבי זניאור זלמן הביט בעיניו כלפי מעלה ושהיא את שתי ידיו כאמור: "ח'בל, ח'בל". עברו רג' והוסיף: "זוכר אתה,بني, כי פעים רבות הבעת באזוני את שאלתל-ליך לזרות לזרות לזרות בטורעניא אחד מל'י הצדיקים הנסתרים שעיליהם העולם עמוד. אני בתהותך לך למלא את משאלתך. ובכן, השבת זכית לראות אחד מהצדיקים הנסתרים הללו, ולא לראותו בלבד, אלא אף לאrho על שולחןך".

כברו שהות נספתח אמר רבי זניאור זלמן: "ז'יכית לראות לא סתם אחד מההלו", אלא אחד מהגדולים שבבם".

לעלילוי נשמה הרב יוסף שלמה טריקי זצ"ל בר עלייה זצ"ל והרבנית רחל טריקי ע"ה בת סמי' זצ"ל ת.ג. ב.ה.